

**Pauli Laymanni e Societate Iesu Jus Canonicum
Commentario Perpetuo Explicatum**

Et Uberi Non Minus Ac Varia Qvam Clara Et Solida Doctrina Illustratum

Commentarius In Librum III. Decretalium

Laymann, Paul

Dilingae, 1698

Capitvlm XXII. Super eo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62482](#)

508 Decret. Gregor. Lib. III. Tit. XXXIX. Cap. XXII.

universim, quæ omnes alia Eccl. Episcopalia jura debent, aut juris sunt Episcopalis; cùm ab eo talis facta remissio nihil communibus iuribus Episcopali bus præjudicet, sed remissa tantum censeatur ea servitia, quæ ex speciali obligatione talis Ecclesie debet, aut quæ de novo imponuntur, nisi exemptione major habeatur, cum autoritate Summi Pontificis exentiis, vel exemptione confirmantis, cap. constitut. 6. dereligiōsis domibus, vel sententiā prosua exemptione habeat Ecclesia, quæ eam prætendit, contra quam non appellavit Episcopus cap. cum inter 13. de re judicata, aut contra Episcopum jura Episcopalia legitimè præscripsisset, cap. cum olim 18. de præscripti.

CAPITULUM XXII.

Super eo.

PARAPHRASIS.

Dubitabat Archiepiscopus Compostellanus, cùm tota Provincia Castellana ad jurisdictionem sua Ecclesiæ accessisset, quomodo se gerere visitans illam deberet, in exigenda procurations, & de hoc dubio Pontificem consulens: qui eidem respondit, attendendam esse ad vicinarum Provinciarum consuetudinem, si certa non sit loci talis consuetudo, quæ omnino observari debeat.

SUMMARIUM.

Si nulla quantitatis procurationum in loco sit consuetudo, ex vicinarum Ecclesiæ consuetudine hoc deservendum.

Notandum. Starum quidem esse de jure communi, quod visitanti Episcopo vel Archiepiscopo &c. debeantur procurations; nihil autem definitum esse, in qua quantitate præstandæ illæ sint, ut advertit etiam Gloss. in cap. cum olim 19. v. quare omnium h. r. Et hinc, si consuetudo loci illius certa non sit, circa quantitatem talem vici-

narum Ecclesiæ consuetudo observanda erit: quæ regula ex authorum mente semper in talibus materijs, quæ à consuetudine pendente, observari debet; ut si scilicet talimateria, propria loci, aut civitatis alijus consuetudo non est, vicinorum locorum consuetudo sit observanda cap. cum olim 6. de consuetud. nisi consuetudo sit valde onerosa, ut bene advertit Abbas, neque enim talia onerosa extendenda sint; præsertim, si ex negligenti unius loci proveniant, quæ alteri obesse non debet.

CAPITULUM XXIII.

Procurations.

PARAPHRASIS.

In Concilio Generali Lateran, sub Alexander III. Pontifice statutum fuit, non ratiū ut Episcopis & Archiepiscopis, & alijs inferioribus, ex causa visitationis procurations (moderat scilicet, & juxta receptam consuetudinem, ut ipsius jam dictum) præterentur, sed Legatis etiam Sedis Apostolice, aut Nunzio, à summa Sede ad diversas Provincias mitterentur, procurations præfarentur, si per locum aliquem transirent: item, ut simorū longiore in loco aliquo trahere cogantur, plures etiam Ecclesiæ concurrere debeant, ad procurations has expediendas, ne una foralii aut altera Ecclesia nimium gravent.

SUMMARIUM.

Legatis suis hodie ipse Pontifex decessarijs ad iter providet.

Notandum. Prudenter quidem statutum esse in reverentiam Sedis Apostolice, ut procurations ejus Sedis Legatus locum aliquem transistur, etiam multe recessent, prætentur; ob multas tamen difficultates sanctiùs hodie observarunt, ut Legatis talibus ab ipsa summa Sede, de necessariis sumptibus ad iter faciendum provideant,